

A Regélő Fehér Táltos Dobegyüttessel a szó legszorosabb értelmében egy ütemre vert a szívünk

EGYMÁS MEGISMERÉSE ÁLTAL GYARAPSZIK SAJÁT KÖZÖSSÉGÜNK IS

Háromnapos falunapot tartottak Barton, a Párkányhoz közeli 600 lelkes kisközségben egy megnyert uniós pályázatnak köszönhetően. A rendezvény fénypontja annak a testvértelepülési szerződésnek az aláírása volt, ami Bart és a csehországi Otvice község között kötött.

– Van két magyarországi testvértelepülésünk, akikkel már évtizedek óta sokoldalú és töretlen a kapcsolatunk, de a jelen pályázat része volt, hogy vegyük fel a kapcsolatot még egy európai uniós településsel. Amíg a lehetséges partnereken gondolkodtunk, egy folklórcsoport vendégszereplése adta meg az alapot ahhoz, hogy Otvicevel létesítsünk kapcsola-

tot. Mikor telefonon felhívtam Pavel Ašenbrenert, az ottani polgármestert, kiderült, sok közös vonás köti össze a két települést. Ők is egy kisebb falu, ők is a határ közelében élnek. Ők is kíváncsiak ránk, mi is rájuk, így hát a képviselők elé terjesztettem a kapcsolatfelvétel lehetőségét. Ők ebben támogattak, így kerülhet sor a testvértelepülési szerződés aláírására – mondta ünnepi beszédében Hubač Sándor, Bart polgármestere.

Hubač Sándor és Pavel Ašenbrenér aláírják a testvértelepülési szerződést

ELŐBBRE VALÓ A KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS

– A legfontosabb egymás megismerése – hangsúlyozta Pavel Ašenbrener polgármester, amikor bemutatta Otvicét. – Községünk Csehország északnyugati részében, az Ércheységben található, közel a német határhoz. Környezetünkre sajnos rányomta a bélyegét a nehéz- és vegyipar, valamint a bányászat. Hogy fogalmuk legyen az iparosítás nagyságáról, jómagam, ha kitekintek lakásom ablakából, pontosan hét erőműre látok rá. Jelenleg a tönkretett természet revitalizációja folyik, sorra épülnek a sportközpontok és a vízi sport szerelmeseinek is számtalan lehetőséget kínálunk. A véletlen úgy hozta, hogy Otvice és Bart között van egyfajta hasonlóság, de nagy különbség is. Községünk a szudéta területen található, és a háború előtt 90 százalékban németek lakták. Őket a háború után kitelepítették. Szétszakadtak a családi és vagyoni kötődések, ami a mai napig probléma. Nem tudnak hová hazajönni, hiszen helyükbe csehek, morvák, szlovákok, magyarok, ruszinok jöttek. Nincs is meg az együttműködésre a hajlandóság, egyik oldalról se, mert a 70 évvel ezelőtti sebek még mindig fájnak. Ezen a téren bizony sok a teendőnk.

– Itt, Barton pont az ellenkezőjét tapasztaljuk – folytatta az otvicei polgármester.

– Itt megmaradt a magyar ajkú lakosság, akiket az unió biztosította átjárható határok csak még jobban összekötnek Magyarországgal. Nálunk, a nyitott határok ellenére, nincs együttműködés, nincsenek találkozókat, csak hatalmas

akadályok. Huszonegy éve vagyok polgármester, mára már tudom, nem szólhat az önkormányzati munka csak a megjavított járdák hosszáról, a csatornázásról és egyéb technikai dolgokról, mert előbbre való a közösségépítés. Ezért közösségi központot építünk, hogy legyen

meg az örök barátság gondolata a magyarországi Bajna város és Bart község között – mondta el Pallagi Tibor, bajnai polgármester. Ez egy olyan élő együttműködés, melyet évente igyekszünk tartalommal megtölteni. Otvice települést pedig mi is üdvözljük, hiszen egy magyar közmondás is úgy tartja: A barátunk barátja a mi barátunk is.

Vasárnap a cseh vendégek felkeresték Esztergomot, a királyi várost

hol összejönni, inspirációt adni, kapni, megbeszélni, másutt hogy csinálják. A barti polgármesterrel nagyon egy húron pendülünk, ezért biztos vagyok abban, hogy gyümölcsöző lesz a kapcsolatunk és tanulunk majd egymástól – vetíti elének a jövőt a csehországi vendég.

– Bart legrégebbi együttműködő községe Farád. Barátságunk már 45 éves, és kisebb megszakításokkal, mind a mai napig működik, mégpedig azért, mert Bart nem ránk tukmált, de választott testvérünk – emelte poharát Szalai Zoltán, Farád polgármestere a barátságra.

ÖRÖK BARÁTSÁGOK

– 1989-ben egy labdarúgó mérkőzés apropóján fogalmazódott

MINDEN A KÖZÖSSÉG AKARATÁN MÚLIK

A háromnapos program fő gerincét a Magyar Turán Szövetség hagyományörző programjai alkották, Bíró András Zsolt antropológus-hagyományörző szervezésében. András különös kapcsolat is köti a faluhoz, hiszen családfája kutatásakor tudta meg, nagyapja barti volt, és rátalált a Csókás és Bicskei ősök-re. Elmondta, fontosnak tartja, hogy rendszeresen járjanak az elcsatolt területekre, erősítsék a magyar nemzeti közösséget. Mikor rákérdeztem, kell-e a Felvidéken erősíteni, határozottan kijelentette: Kell! A felvidékiek azok, akik legkevésbé állnak ki a jogaikért. Talán azért, mert Csehszlovákia viszonylagos jólétében kissé elkényelmesedtek. Pedig tudni kell, minden a közösség akaratán múlik. ■

Bíró András Zsolt barti rokonával, Lujza nénivel

BOKOR KLÁRA